

КИРИЛ ВЛАХОВ
МЪНИЧКО МОМИЧЕ

chitanka.info

*Усмивка свети в две очи
на мило мъничко момиче;
очите пълни са с мечти,
които тихо устните изричат...*

*Една любов насища мислите
на крехко мъничко момиче,
любов лъчиста, свята, искрена,
която дава път, и цел, и Истина,
и прави я от другите различна —
като малка розичка разлистена...*

*Искра гори във тези две очи
и пълно е с живот лицето,
разпуснати са нейните коси,
разтворено широко е сърцето...*

*Колко болка ли животът е донесъл,
колко труден пътят и невесел
бил е... колко пъти наскърбил е
туй сърце тъй доверчиво, нежно,
туй лице открито, белоснежено;
как успя таз вещица съдбата
да заличи искрата във душата?
Къде изчезнаха мечтите?
Защо прибрани са косите
и лъчите угасени във очите?
И онази страст къде изчезна;
любовта как тъй залезна
в бездна тъмна и беззвездна?
Как потъна в мрак лицето
и затвори се сърцето?*

*И нима забрави чувството,
което носеше изкуството...*

*И цветята, подарени лично
от дребно, миличко момиче?*

*Нима останаха във снимката
мечтите, радостта, усмивките...*

*Питам с болка тез очи,
но мълчи, мълчи, мълчи
мъничкото весело момиче
и ноти срича, срича, срича...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.